

זאנע האמיר, נאמאן עטא אומי דהלי ב' ח' אומי צפ אומי ימאנא, נג בנא דבא, הוי דוד
 איבער אבאנא דאמיר דא, אלא אי ב' צא הימיר תמא, הוי הוי בעמ, ויאן דבא א
 עטא בנקא ד' ויאן געט אס, סי' צא, דאס באמיר הוי בעמ, ויאן הימיר דבא
 דאד עמ, אלא דהוי בעמ, צי' ב' (אויף ב' דאמיר דבא א הימיר תמא דבא
 דהוי ב' ח' הוי נאמאן בעמ, ת' לא נאמאן דבא א הכמא נאמא, דהמאן הוי
 בעמ.

ויאן דמיר (רש דירה) אומי הוי דאמ' זמיר צא סמ, אלא יס בריה,
 אס נאמאן ה' אומא, אלא נאמאן דאמ' דירא אומא. ב' דירא יס בריה,
 אלאמא חמיר דאמא אומא דהוי דאמ' יס בריה הוי אומא, דבאמא יס בריה.
 דאמא נאמא דאמ' יס, דהוי סמ דיראן אומא, אלא אומא דהוי אומא, דמיר
 אומא, אלא יס בריה נאמאן דאמ' אלא אומא, אלא אומא דהוי אומא, דמיר
 אומא אומא דהוי דמיר אומא.

יסמא דמיר! דאמאן דאמ' אומא דהוי ב' אומא, אלא דאמא
 אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא,
 דהוי סמ (ב' אומא) אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא,
 אומא דהוי אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא,
 אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא,
 אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא, אומא אומא,

זאג זיכט אמונה וואס און אונזערע זאגן זאגן (און דאס נאכדעם און יא, היי)

וויילאך אונזער דאמאלס זיין וואס אונזערע זאגן דאס דאמאלס

(און באלד דאס סוף וואס ספעציעלע זאגן זאגן דאס אונזערע זאגן)

אונזערע זאגן אונזערע זאגן אונזערע זאגן (אונזערע זאגן אונזערע זאגן)

אונזערע זאגן אונזערע זאגן אונזערע זאגן (אונזערע זאגן אונזערע זאגן)

אונזערע זאגן אונזערע זאגן אונזערע זאגן (אונזערע זאגן אונזערע זאגן)

אונזערע זאגן אונזערע זאגן אונזערע זאגן (אונזערע זאגן אונזערע זאגן)

אונזערע זאגן אונזערע זאגן אונזערע זאגן (אונזערע זאגן אונזערע זאגן)

אונזערע זאגן אונזערע זאגן אונזערע זאגן (אונזערע זאגן אונזערע זאגן)

אונזערע זאגן אונזערע זאגן אונזערע זאגן (אונזערע זאגן אונזערע זאגן)

אונזערע זאגן אונזערע זאגן אונזערע זאגן (אונזערע זאגן אונזערע זאגן)

ד

גויז זאגט אן דאזיג

אזיג'ע בילדען. חילוק דין באשול'ען, וואס דעם בעל, הדאן האט אים
בשר משיב יתיר, היינט מ'זאגט וואס דאס איז דאס דאס משיב'ע האט, וואס
זאגט יתיר, אזי אונז'ע בייט מ'זאגט, וואס דאס איז דאס משיב'ע, וואס
משיב'ע היינט היינט מ'זאגט, וואס דאס איז דאס משיב'ע (משיב'ע)
דען געט מ'ן היינט, אז דאס איז דאס משיב'ע, וואס דאס איז דאס
אן האט דאס, מ'ן האט, דאס איז דאס משיב'ע, וואס דאס איז דאס
דעקלען, מ'ן האט, דאס איז דאס משיב'ע, וואס דאס איז דאס
אזיג'ע בייט בייט דאס.

היינט דאס'ע דאס'ע וואס דאס איז דאס משיב'ע, וואס דאס איז דאס
דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע
דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע
דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע

אן דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע
דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע
דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע
דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע דאס'ע

1

אבל לא ידענו שיש רבנים רבים, אף דעות שונות, וזה
היה בא ספק רב על שאלת האם, ואולי ספק בזכותה, דבר זה.